

7.4 Participia

Flm 4-5: εὐχαριστῶ τῷ θεῷ ... ἀκουῶν σου τὴν ἀγαπὴν.

- Vzdávám díky Bohu ... slyše o tvé lásce.

Sk 18,8: πολλοὶ τῶν Κορινθίων ἀκουοντες ἐπίστευον.

- Mnozí z Korint'anů slyšíce věřili.

ἀκουῶν a ἀκουοντες jsou participia od slovesa ἀκούω (slyším), jedno v singuláru a druhé v plurálu s významem „slyše“ a „slyšíce“. Participium přidává k hlavnímu slovesu další rovinu významu: nejen „vzdávám díky“, ale „slyše o tvé lásce“; nejen „věřili“, ale „slyšíce“.

Časté používání participií je jedním z charakteristických rysů řečtiny. Kompletní schéma participií je celkem komplikované, a proto je ponecháno až na lekci 14. Nyní se však naučíme jedno specifické použití obzvlášť běžné v Novém zákoně.

Participia jako **slovesná adjektiva** – část slovesa, která se chová jako adjektivum.

Jako adjektiva:

Důležitá gramatika

Participia se musí shodovat s
podstatným jménem, které blíže
určují v rodě, pádě a čísle.

Prozatím se naučíme pouze nominativ maskulina participia, protože v Novém zákoně participia často blíže určují (blíže popisují) podstatná jména mužského rodu v nominativu. Budete se muset ujistit, že se shodují v čísle – jednotném nebo množném.

Jako slovesa

Důležitá gramatika

Participia mají čas (přezens, nebo aorist) a mohou mít předmět.